

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.11/2025/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. március 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2024. december 10. napján kihirdetett 15.B.50/2024/16/I. számú ítéletét megváltoztatja,

a vádlott terhére megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény elkövetési magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésen belül a IV. fordulat szerint minősül.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

Az elsőfokú bíróság által a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelt előzetes fogvatartásban töltött időt 2024. december 10. napjáig tekinti beszámítotttnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék 2024. december 10. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 15.B.50/2024/16/I. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében. (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért őt 11 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, és 10 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000.- Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 1.000.000.- Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett arról, hogy ha a vádlott egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetés meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A törvényszék a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte. Az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlottal szemben 183.000.- Ft erejéig, továbbá a vádlottól a nyomozás során lefoglalt 8.950.000.- Ft-ra vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítéletével szemben a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.306/2024/2-I. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, a Be. 521. § (1) bekezdésének szem előtt tartásával megállapított tényállásból helytálló következtetést vont a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése törvényes.

[4] Érvelése szerint a törvényszék által értékelt bűnösségi körülmények száma és nyomatéka alapján a középérték alatti tartamban kiszabott büntetés enyhítése a büntetés céljait sértené. Ugyanakkor a Btk. 35. § (2) bekezdésében írtak alkalmazása indokolatlan volt. Az elsőfokú bíróság által is megállapított nagy nyomatékú súlyosító körülmények alapján kizárt az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása.

[5] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, a rendelkező részben a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatát hívja fel, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyházban állapítsa meg.

[6] A védő a fellebbezésének indokolásában részletesen bemutatta és elemezte a vádlott vonatkozásában felmerült enyhítő körülményeket. Így hivatkozott a védenca büntetlen előéletére, rendezett családi körülményeire, már a nyomozás során megtett, a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomására, megbánó magatartására, egészségi állapotára, amely a büntetés elviselését is nehezíti, továbbá arra, hogy bizonyítottan a vádlott mindössze három fő részére értékesített kábítószer, melynek együttes tiszta hatóanyag tartalma összesítve sem éri el a csekély mennyiség felső határát, illetve, hogy a vádlott hosszabb ideje, 15 hónapja áll a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt. Kiemelte azt is, hogy a vádlottól lefoglalt tetemes mennyiségű kábítószer nem került kereskedelmi forgalomba.

[7] Álláspontja szerint ugyanakkor nem bizonyított az ítéletben szereplő azon, a törvényszék által figyelembe vett súlyosító körülmény, hogy a vádlott a kereskedelmi láncolat magasabb szintjén állva követte el a cselekményét. Az ítéletből, illetve a rendelkezésre álló nyomozati anyagból kizárólag az állapítható meg minden kétséget kizáróan, hogy a vádlott mindösszesen három fogyasztó felé értékesített csekély mennyiségű kábítószer. További kereskedőket, illetve kereskedelmi láncolat meglétét az eljárásban nem sikerült megállapítani, bizonyítani pedig egyáltalán nem. Kiemelte azt is, hogy a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát abban az esetben veheti figyelembe a bíróság, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál, az ORFK 2024. év végi adatai, illetve a KSH 2023. évi statisztikái azonban Veszprém megyében ilyen emelkedést nem mutatnak.

[8] Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint a büntetés kiszabását befolyásoló, azt enyhítő alanyi és tárgyi tényezőkre figyelemmel, a büntetési célok a büntetési tétel középértékénél lényegesen kisebb tartamú szabadságvesztés alkalmazásával is elérhetők, a törvényszék által kiszabott tartamú szabadságvesztés jelentős mértékben eltúlzott. Mindezekre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta azzal, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványnak ne adjon helyt, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó elsőbírói rendelkezést hagyja helyben.

[9] A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban írtakat, perbeszédét azzal egyezően adta elő, míg a védő a perbeszédében az enyhítő körülményeket hangsúlyozva a fellebbezésében kifejtett érvek mentén a védecével szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte azzal, hogy az ítéltábla a törvényszék által meghatározott végrehajtási fokozatot ne változtassa meg.

[10] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, kifejtette, hogy megbánta, amit elkövetett.

[11] A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletének korlátozott felülbírálata során a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont, a Be. 590. § (3) és (5) bekezdései, valamint a Be. 591. § (2) bekezdése szerint járt el.

[12] Ennek keretében vizsgálta az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, hogy a terheltet fel kell-e menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, valamint a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányokat.

[13] Az ítéltábla a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjában, valamint (3) bekezdésében írtakra figyelemmel megvizsgálta az előkészítő ülésen a vádlott által tett beismerő nyilatkozat elfogadásának jogszerűségét, helyességét. Ennek során megállapította, hogy a 2024. december 10. napján tartott előkészítő ülésen a bíró az eljárási törvényben írtaknak megfelelően figyelmeztette a vádlottat, aki akként nyilatkozott, hogy a figyelmeztetést és a vádat megértette, beismerte a bűnösséget a vád szerint, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék ezt követően végzésben elfogadta a terhelt beismerő nyilatkozatát, miután az a Be. 504. § (2) bekezdésében rögzített feltételeknek mindenben megfelelt.

[14] Ennek azért van jelentősége, mert a Be. 608. § (3) bekezdés b) pontja szerint a Be. 504. § (2) bekezdésben írt feltételek hiányában elfogadott beismerő nyilatkozat az elsőfokú bíróság határozatának abszolút hatályon kívül helyezését eredményező ok. Ilyen ok azonban az ítéltábla álláspontja szerint nem merült fel, a hármas feltétel megvalósult, a vádlott az iratokból kitűnően a nyilatkozata természetét és elfogadásának következményeit megértette, beszámítási képessége és beismerése önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, a bűnösséget beismerő nyilatkozat egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják. E körben eljárási szabályt az elsőfokú bíróság nem vétett, és az ítéltábla az elsőfokú bíróság további eljárásában sem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[15] Az ítéltábla nem vizsgálhatta - a fellebbezés korlátozottsága miatt - az elsőfokú ítélet megalapozottságát, illetve a tényállás a vádlott beismerő vallomására tekintettel rögzült, a határozatát az elsőfokú bíróság a vádirattal egyező tényállásra alapította.

[16] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[17] Az irányadó tényállásból tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is nagyrészt törvényes. Osztotta ugyanakkor az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványát a tekintetben, hogy a kereskedői magatartásoknál a Btk. 176. § (1) bekezdésén belül meg kell jelölni a IV. fordulatot, mint elkövetési magatartást. Itt jegyzi meg az ítéltábla azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 561. § (3) bekezdés e) pontjában írtak ellenére nem tartalmaz jogi indokolást, ezért azt pótolni szükséges: a vádlott három személynek értékesített rendszeresen kábítószer, emellett töle jelentős mennyiségű és többfajta kábítószer, a kábítószer értékesítéséhez szükséges eszközöket, mérleget, zacskókat foglalt le a nyomozó hatóság, így az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozatban adott iránymutatásra is figyelemmel a vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint

minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősül.

[18] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt tárta fel, ténybeli alap hiányában mellőzi azonban a másodfokú bíróság a súlyosító körülmények közül azt a megállapítást, hogy a terhelt a kereskedelmi láncolat magasabb szintjén állva követte el a cselekményét. Nem értett egyet ugyanakkor az ítéltábla azzal a védői érveléssel, hogy a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága nem súlyosító körülmény: köztudomású, hogy ilyen jellegű egészséget károsító bűncselekményeket országosan jelentős számban követnek el.

[19] Ahogy arra a törvényszék is utalt az ítéletének indokolásában, a vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ekként az irányadó büntetési tételkereten belül a büntetés középértéke a Btk. 80. § (2) bekezdés alapján 12 év 6 hónap.

[20] A jogalkotó által a büntetési tételkeretben absztrakt módon meghatározott kiemelt társadalomra veszélyesség mellett azonban a joghátrány meghatározása során figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a tettarányos büntetés és az elkövető személyes körülményeihez igazodóan a joghátrány egyéniesítésének követelményére is.

[21] A vádlott által megvalósított bűncselekmény tényleges tárgyi súlyát vizsgálva megállapítható, hogy a vádlott által értékesített, illetve értékesítés céljából tartott, ám tőle lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalma az ítéltábla gyakorlatában is kiemelkedő, több, mint negyvennyolcszorosan haladja meg a bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó jelentős mennyiség alsó határát, azaz a vádlott által megvalósított bűncselekmény konkrét tárgyi súlya a hasonló bűncselekményekhez képest is jelentős. Emiatt az ítéltábla a kétségtelenül fennálló, a vádlott javára írható jelentős számú és nyomatókéú enyhítő körülmény mellett sem látott lehetőséget arra, hogy a büntetés középértékét el nem érő szabadságvesztés büntetést jelentős mértékben enyhítse, a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatását pedig a Be. 605. § (2) bekezdése zárja ki.

[22] A szabadságvesztés eggyel enyhébb végrehajtási fokozatának megállapítására az ítéltábla sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott, az e körben felhívott érvek a szabadságvesztés mértékének meghatározása során már értékelést nyertek. Erre tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az általános szabályok szerint, a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyházban állapította meg.

[23] A törvényszék az ítéletében nem határozta meg az általa a szabadságvesztésbe beszámítani rendelt letartóztatásban töltött idő záró napját, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[24] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság határozata nem érintette.

[25] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől az eljárás jogerős befejezéséig letartóztatásban töltött időt be kell számítani.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Dr. Élő András s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2024. december 10. napján kihirdetett 15.B.50/2025/16/I. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. március 18.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke